

Υπόθεση C-531/22

**Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως κατά το άρθρο 98,
παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου**

Ημερομηνία καταθέσεως:

9 Αυγούστου 2022

Αιτούν δικαστήριο:

Sąd Rejonowy dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie
(Πολωνία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

5 Ιουλίου 2022

Διάδικοι της κύριας δίκης:

Πιστωτές: Getin Noble Bank S.A., TF, C2, PI

Οφειλέτης: TL

Αντικείμενο της κύριας δίκης

Αίτημα των πιστωτών για έλεγχο της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης επί ακινήτου.

Αντικείμενο και νομική βάση του προδικαστικού ερωτήματος

Ερμηνεία των άρθρων 3, παράγραφος 1, 6, παράγραφος 1, 7, παράγραφος 1 και 2, καθώς και 8 της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των αρχών της ασφάλειας δικαίου, της μη προσβολής τελεσίδικων δικαστικών αποφάσεων, της αποτελεσματικότητας και της αναλογικότητας, καθώς και του δικαιώματος ακρόασης ενώπιον δικαστηρίου σε συνδυασμό με το άρθρο 267 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) και το άρθρο 105, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχουν τα άρθρα 6, παράγραφος 1 και 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, καθώς και οι αρχές της ασφάλειας δικαίου, της μη προσβολής των τελεσίδικων αποφάσεων με τακτικά ένδικα μέσα, της αποτελεσματικότητας και της αναλογικότητας την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνικές διατάξεις που προβλέπουν ότι το εθνικό δικαστήριο δύναται να μην εξετάσει αυτεπαγγέλτως καταχρηστικές ρήτρες συμβάσεως και να συναγάγει τις συνέπειες εξ αυτών σε περίπτωση ελέγχου της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης εκ μέρους δικαστικού επιμελητή δύναμει τελεσίδικης και εκτελεστής διαταγής πληρωμής που εκδόθηκε στο πλαίσιο διαδικασίας χωρίς διεξαγωγή αποδείξεων;

2. Έχουν τα άρθρα 3, παράγραφος 1, 6, παράγραφος 1, 7, παράγραφος 1 και 2, και 8 της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και οι αρχές της ασφάλειας δικαίου, της αποτελεσματικότητας, της αναλογικότητας και το δικαίωμα ακρόασης ενώπιον δικαστηρίου την έννοια ότι αντιτίθενται στη δικαστική ερμηνεία των διατάξεων του εθνικού δικαίου, σύμφωνα με την οποία η καταχώριση καταχρηστικής ρήτρας συμβάσεως στο μητρώο παράνομων ρητρών έχει ως αποτέλεσμα τον χαρακτηρισμό της εν λόγω ρήτρας ως καταχρηστικής σε κάθε διαδικασία στην οποία συμμετέχει καταναλωτής, συμπεριλαμβανομένων:

- των περιπτώσεων διαδικασίας κατά επαγγελματία διαφορετικού από εκείνον για τον οποίο είχε κινηθεί διαδικασία καταχώρισης της καταχρηστικής ρήτρας στο μητρώο παράνομων ρητρών,
- κατά ρήτρας της οποίας το γράμμα δεν είναι πανομοιότυπο από γλωσσικής άποψης, αλλά έχει την ίδια έννοια και παράγει τα ίδια αποτελέσματα έναντι του καταναλωτή;

Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές: τέταρτη, εικοστή πρώτη, εικοστή τέταρτη αιτιολογική σκέψη, άρθρα 3, παράγραφος 1, 4, παράγραφος 1, 6, παράγραφος 1, 7, παράγραφος 1 και 2, καθώς και 8.

Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης: άρθρα 38, 47.

Συνθήκη για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ): άρθρα 169, παράγραφος 1, 267.

Κανονισμός Διαδικασίας του Δικαστηρίου: άρθρο 105, παράγραφος 1.

Σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου και νομολογία των εθνικών δικαστηρίων

Σύνταγμα της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της 2 Απριλίου 1997: άρθρο 76.

Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (νόμος της 23ης Απριλίου 1964 περί θεσπίσεως Αστικού Κώδικα): άρθρα 22¹, 43¹, 58, παράγραφος 1, 385¹, παράγραφοι 1 έως 4, 385².

Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (νόμος της 17ης Νοεμβρίου 1964 περί θεσπίσεως Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας): άρθρο 363, παράγραφος 1, 365, παράγραφος 1, 366, 367³⁶, 479⁴², παράγραφος 1, 479⁴³, 479⁴⁵, παράγραφοι 1 έως 3, 505³⁰, παράγραφος 2, 505³¹, παράγραφος 2, 505³², παράγραφος 1, 758, 776, 777, παράγραφος 1, 804, παράγραφος 1, 840, παράγραφος 1.

Ustawa z dnia 5 sierpnia 2015 r. o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz niektórych innych ustaw (νόμος της 5ης Αυγούστου 2015 για την τροποποίηση του νόμου περί ανταγωνισμού και προστασίας των καταναλωτών και άλλων νόμων): άρθρα 2, σημείο 2, 8, παράγραφος 1, 9, 12.

Απόφαση του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) της 20ής Νοεμβρίου 2015, III CZP 175/15.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της αποφάσεως περί παραπομπής

- 1 Στις 9 Ιανουαρίου 2006 ο οφειλέτης συνήψε σύμβαση δανείου με την Getin Bank S.A., δυνάμει της οποίας η τράπεζα χορήγησε στον δανειολήπτη δάνειο σε πολωνικά ζλότι, το ποσό του οποίου υπολογιζόταν σε αξία ελβετικού φράγκου, συγκεκριμένα δε στο ποσό των 15.645,27 ελβετικών φράγκων, για το χρονικό διάστημα από τις 9 Ιανουαρίου 2009 έως τις 16 Ιανουαρίου 2016. Η σύμβαση προέβλεπε ότι η αποπληρωμή του δανείου θα γινόταν σε πολωνικά ζλότι βάσει της τιμής αγοράς του νομίσματος στον «Πίνακα τραπεζικών επιτοκίων για δάνεια σε συνάλλαγμα και δάνεια με δείκτη συναλλάγματος» (στο εξής: πίνακας τραπεζικών επιτοκίων) με το οποίο συνδέεται το δάνειο, η οποία ίσχυε κατά την ημέρα σύναψης της σύμβασης δανείου. Η τιμή αυτή ανερχόταν, κατά την ημερομηνία σύναψης της σύμβασης, σε 2,3930 πολωνικά ζλότι. Το δάνειο προοριζόταν για τη χρηματοδότηση της αγοράς αυτοκινήτου ιδιωτικής χρήσης και των σχετικών προμηθειών και εξόδων. Η σύμβαση προέβλεπε ότι η αποπληρωμή όλων των απαιτήσεων που απορρέουν από τη σύμβαση θα γινόταν σε πολωνικά ζλότι. Το ποσό της οφειλής καθοριζόταν ως ισοδύναμο της απαιτούμενης εξόφλησης στο συνδεδεμένο νόμισμα, κατόπιν μετατροπής βάσει της ισοτιμίας του συνδεδεμένου νομίσματος η οποία περιλαμβάνεται στον πίνακα τραπεζικών επιτοκίων και η οποία ίσχυε κατά την ημερομηνία έναρξης

καταβολής των οφειλών στην τράπεζα. Η τιμή αυτή ανερχόταν, κατά τον χρόνο σύναψης της σύμβασης, σε 2,5410 πολωνικά ζλότι.

- 2 Στις 13 Μαΐου 2008 ο οφειλέτης συνήψε με την Getin Bank S.A. σύμβαση δανείου, δυνάμει της οποίας η τράπεζα χορήγησε στον δανειολήπτη δάνειο σε πολωνικά ζλότι το ποσό του οποίου υπολογιζόταν βάσει της συναλλαγματικής ισοτιμίας του ελβετικού φράγκου, το οποίο ισοδυναμούσε σε πολωνικά ζλότι στο ποσό των 36.299,30 ελβετικών φράγκων για 120 μήνες. Η σύμβαση προέβλεπε ότι η αποπληρωμή του δανείου γινόταν σε πολωνικά ζλότι βάσει της τιμής αγοράς του συνδεδόμενου με το δάνειο νομίσματος στον πίνακα τραπεζικών επιτοκίων, η οποία ίσχυε κατά την ημέρα σύναψης της σύμβασης δανείου. Η τιμή αυτή ανερχόταν, κατά τον χρόνο σύναψης της σύμβασης, σε 2,0110 πολωνικά ζλότι. Το δάνειο προοριζόταν για τη χρηματοδότηση της αγοράς αυτοκινήτου ιδιωτικής χρήσης και των σχετικών προμηθειών και εξόδων. Η σύμβαση προέβλεπε ότι η αποπληρωμή όλων των απαιτήσεων που απορρέουν από τη σύμβαση θα γινόταν σε πολωνικά ζλότι. Το ποσό της οφειλής καθοριζόταν από το ισοδύναμο της απαιτούμενης εξόφλησης στο συνδεδόμενο νόμισμα, κατόπιν μετατροπής βάσει της ισοτιμίας του συνδεδόμενου νομίσματος η οποία περιλαμβάνεται στον πίνακα τραπεζικών επιτοκίων και η οποία ίσχυε κατά την ημερομηνία έναρξης καταβολής των οφειλών στην τράπεζα. Η τιμή αυτή ανερχόταν, κατά τον χρόνο σύναψης της σύμβασης, σε 2,1680 πολωνικά ζλότι.
- 3 Στις 3 Ιουνίου 2015 η Getin Noble Bank S.A. (πρώην Getin Bank S.A.) άσκησε αγωγή κατά την ηλεκτρονική διαδικασία εκδόσεως διαταγής πληρωμής, με την οποία ζητούσε να υποχρεωθεί ο οφειλέτης να της καταβάλει το ποσό των 87.469,51 πολωνικών ζλότι, πλέον συμβατικών και νομίμων τόκων και δικαστικών εξόδων. Προς στήριξη της αγωγής η τράπεζα υποστήριζε ότι στις 13 Μαΐου 2008 τα μέρη συνήψαν σύμβαση δανείου, η οποία καταγγέλθηκε λόγω μη διακανονισμού των καταβολών από τον οφειλέτη, οπότε και η τράπεζα ζήτησε από τον οφειλέτη το υπολειπόμενο μέρος του κεφαλαίου, τις ληξιπρόθεσμες οφειλές και τους κεφαλαιοποιημένους τόκους. Στις 23 Ιουνίου 2015 το Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie (πρωτοδικείο Λούμπλιν, αρμόδιο για το δυτικό Λούμπλιν, Πολωνία) εξέδωσε διαταγή πληρωμής κατά τη σχετική διαδικασία, με την οποία υποχρέωσε τον οφειλέτη να καταβάλει στην Getin Noble Bank S.A. το ζητούμενο ποσό εντός δύο εβδομάδων από την επίδοση της διαταγής, πλέον συμβατικών και νομίμων τόκων και δικαστικών εξόδων, ή να ασκήσει ανακοπή εντός της ίδιας προθεσμίας. Ο οφειλέτης δεν άσκησε ανακοπή κατά της εν λόγω διαταγής πληρωμής και, ως εκ τούτου, αυτή κατέστη τελεσίδικη και κηρύχθηκε εκτελεστή από το εν λόγω δικαστήριο με διάταξη της 27ης Αυγούστου 2015.
- 4 Στις 28 Δεκεμβρίου 2016 η Getin Noble Bank S.A. άσκησε αγωγή κατά την ηλεκτρονική διαδικασία εκδόσεως διαταγής πληρωμής, με την οποία ζητούσε να υποχρεωθεί ο οφειλέτης να της καταβάλει το ποσό των 7.499,58 πολωνικών ζλότι, πλέον δικαστικών εξόδων. Προς στήριξη της αγωγής η τράπεζα υποστήριζε ότι στις 9 Ιανουαρίου 2006 τα μέρη συνήψαν σύμβαση δανείου, η οποία καταγγέλθηκε λόγω μη καταβολής των οφειλών εκ μέρους του οφειλέτη, οπότε

και η τράπεζα ζήτησε από τον οφειλέτη το υπολειπόμενο μέρος του κεφαλαίου, τις ληξιπρόθεσμες οφειλές και τους κεφαλαιοποιημένους τόκους. Στις 13 Φεβρουαρίου 2017 το Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie (πρωτοδικείο Λούμπλιν, αρμόδιο για το δυτικό Λούμπλιν, Πολωνία) εξέδωσε διαταγή πληρωμής κατά τη σχετική διαδικασία, με την οποία υποχρέωσε τον οφειλέτη να καταβάλει στην Getin Noble Bank S.A. το ζητούμενο ποσό εντός δύο εβδομάδων από την επίδοση της διαταγής πλέον δικαστικών εξόδων ή να ασκήσει ανακοπή εντός της ίδιας προθεσμίας. Ο οφειλέτης δεν άσκησε ανακοπή κατά της εν λόγω διαταγής πληρωμής και, ως εκ τούτου, αυτή κατέστη τελεσίδικη και κηρύχθηκε εκτελεστή από το εν λόγω δικαστήριο με διάταξη της 21ης Απριλίου 2017.

- 5 Βάσει των δύο ως άνω εκτελεστών τίτλων, η τράπεζα κίνησε τη διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης από δικαστικό επιμελητή, κατά την οποία κατασχέθηκε ακίνητο του οφειλέτη, το οποίο αποτελούσε την κατοικία του στη Βαρσοβία, ενώ στην εκτέλεση συμμετείχαν εν συνεχεία και άλλοι πιστωτές. Το αιτούν δικαστήριο ελέγχει την εν λόγω διαδικασία εκτέλεσης.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της απόφασης περί παραπομπής

- 6 Όσον αφορά το πρώτο προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι ο έλεγχος της διεξαχθείσας εκτέλεσης επί ακινήτου εν προκειμένω έχει ήδη διεξαχθεί από το 2017, πλην όμως η ανάγκη υποβολής του υπό κρίση προδικαστικού ερωτήματος προκύπτει από την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης με σκοπό την ορθή εφαρμογή των διατάξεων του εθνικού δικαίου σε σχέση με τις πρόσφατες αποφάσεις του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-600/19, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C- 693/19 και C- 831/19, καθώς και στην υπόθεση C-869/19.
- 7 Συγκεκριμένα, στη σκέψη 68, της απόφασης της 17ης Μαΐου 2022, C-693/19 και C-831/19, SPV Project 1503, το Δικαστήριο έκρινε ότι το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13 έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει ότι, όταν μια διαταγή πληρωμής εκδοθείσα από δικαστήριο κατόπιν αιτήσεως ενός πιστωτή δεν έχει προσβληθεί με ανακοπή από τον οφειλέτη, ο δικαστής της εκτέλεσης δεν μπορεί, μεταγενέστερα, να ελέγξει τον ενδεχομένως καταχρηστικό χαρακτήρα των ρητρών της σύμβασης που αποτέλεσαν τη βάση της εν λόγω διαταγής πληρωμής, για τον λόγο ότι η ισχύς δεδικασμένου την οποία έχει περιβληθεί η διαταγή αυτή καλύπτει εμμέσως και το κύρος των οικείων ρητρών. Το γεγονός ότι, κατά την ημερομηνία κατά την οποία η διαταγή πληρωμής κατέστη απρόσβλητη, ο οφειλέτης αγνοούσε ότι μπορούσε να χαρακτηριστεί ως «καταναλωτής» κατά την έννοια της οδηγίας αυτής δεν ασκεί επιρροή συναφώς.
- 8 Επιπλέον, στη σκέψη 52 της απόφασης της 17ης Μαΐου, C-600/19, Ibercaja Banco, το Δικαστήριο έκρινε ότι το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13 έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική νομοθεσία η οποία, λόγω των αποτελεσμάτων του δεδικασμένου και της

παρέλευσης της προθεσμίας ασκήσεως ανακοπής, δεν επιτρέπει ούτε στον δικαστή να εξετάσει αυτεπαγγέλτως την ενδεχόμενη καταχρηστικότητα συμβατικών ρητρών στο πλαίσιο διαδικασίας εκτέλεσης για την ικανοποίηση ενυπόθηκης απαιτήσεως ούτε στον καταναλωτή, μετά τη λήξη της προθεσμίας για την άσκηση ανακοπής, να επικαλεστεί την καταχρηστικότητα των εν λόγω ρητρών στο πλαίσιο της διαδικασίας εκτέλεσης ή στο πλαίσιο επακόλουθης διαγνωστικής δίκης, στην περίπτωση που οι επίμαχες ρήτρες έχουν αποτελέσει αντικείμενο αυτεπάγγελτης εξέτασης της ενδεχόμενης καταχρηστικότητάς τους από τον δικαστή κατά την κίνηση της διαδικασίας εκτέλεσης για την ικανοποίηση ενυπόθηκης απαιτήσεως, αλλά η δικαστική απόφαση η οποία επέτρεψε την εκτέλεση για την ικανοποίηση της ενυπόθηκης απαιτήσεως δεν περιέχει καμία αιτιολογία, έστω και συνοπτική, από την οποία να προκύπτει ότι διενεργήθηκε πράγματι η εξέταση αυτή ούτε αναφέρει ότι η εκτίμηση στην οποία προέβη ο δικαστής κατόπιν της εν λόγω εξέτασης δεν θα μπορεί πλέον να προσβληθεί εφόσον δεν ασκηθεί ανακοπή εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας.

- 9 Σύμφωνα με το αιτούν δικαστήριο, στην υπό κρίση υπόθεση ανέκυψε ζήτημα παρόμοιο με το ανωτέρω. Συγκεκριμένα, ο οφειλέτης συνήψε με την Getin Bank SA (νυν Getin Noble Bank S.A.) δύο δανειακές συμβάσεις, στις οποίες τα ποσά του δανείου υπολογίζονταν σε πολωνικά ζλότι, πλην όμως το υπόλοιπο του χρέους υπολογιζόταν βάσει της αξίας του ελβετικού φράγκου. Το σημαντικότερο, αφενός, είναι ότι ο δανειολήπτης μπορούσε να εξοφλήσει τις δόσεις του δανείου μόνο σε πολωνικά ζλότι, ενώ η τράπεζα υπολόγιζε τις πληρωμές του δανειολήπτη σε πολωνικά ζλότι ως προς το υπόλοιπο βάσει της ισοτιμίας σε ελβετικά φράγκα, σύμφωνα με τον εσωτερικό της πίνακα συναλλαγματικών ισοτιμιών, οι όροι του οποίου δεν προβλέπονταν σε καμία από τις δανειακές συμβάσεις. Αφετέρου, το ίδιο το υπόλοιπο του δανείου προσδιορίστηκε σε ελβετικά φράγκα βάσει της ισοτιμίας του πίνακα συναλλαγματικών ισοτιμιών της τράπεζας. Αμφότερες οι δανειακές συμβάσεις περιλάμβαναν ρήτρες μετατροπής, τις οποίες η πλειοψηφία των εθνικών δικαστηρίων έχει χαρακτηρίσει ως καταχρηστικές συμβατικές ρήτρες δυνάμει του άρθρου 385¹, παράγραφος 1, του Αστικού Κώδικα, καταλήγοντας ταυτόχρονα στο συμπέρασμα ότι τέτοιου είδους ρήτρες συνεπάγονται ακυρότητα της σύμβασης βάσει του άρθρου 58, παράγραφος 1, του Αστικού Κώδικα. Κατόπιν τούτων, μπορεί να πιθανολογηθεί σοβαρά ότι εάν η τράπεζα ζητούσε από τον οφειλέτη την καταβολή των οφειλόμενων εκ των συμβάσεων ενώπιον τακτικού εθνικού δικαστηρίου που εξετάζει πολιτικές υποθέσεις, το επιληφθέν δικαστήριο κατόπιν εξέτασης των εγγράφων της αγωγής θα έκρινε αυτεπαγγέλτως ότι οι δανειακές συμβάσεις περιλαμβάνουν καταχρηστικές συμβατικές ρήτρες που συνεπάγονται ακυρότητα των συμβάσεων και ως εκ τούτου θα απέρριπτε την αγωγή.
- 10 Εντούτοις, το αιτούν δικαστήριο υπογραμμίζει ότι, εν προκειμένω, η διαδικασία που είχε ως αποτέλεσμα την έκδοση εκτελεστού τίτλου κατά του οφειλέτη ήταν διαφορετική. Συγκεκριμένα, η τράπεζα άσκησε κατά του δανειολήπτη δύο αγωγές με αίτημα την έκδοση διαταγής πληρωμής κατά την ηλεκτρονική διαδικασία εκδόσεως διαταγής πληρωμής. Στις εν λόγω αγωγές, η τράπεζα αιτιολόγησε τα αιτήματά της επικαλούμενη τις δανειακές συμβάσεις που είχαν συναφθεί με τον

οφειλέτη, αλλά δεν ανέφερε ότι οι συμβάσεις αυτές συνδέονταν με ξένο νόμισμα ούτε ότι περιείχαν ρήτρες μετατροπής (και, προδήλως, δεν ανέφερε ότι η σύμβαση περιείχε ρήτρες δυνάμενες να χαρακτηριστούν ως καταχρηστικές). Το σημαντικότερο γεγονός, ωστόσο, είναι ότι καμία από τις δανειακές συμβάσεις δεν επισυνάφθηκε στις αγωγές, ως αποτέλεσμα των δικονομικών κανόνων που διέπουν την ηλεκτρονική διαδικασία διαταγής πληρωμής και των τεχνικών χαρακτηριστικών του συστήματος της εν λόγω διαδικασίας, τα οποία δεν επιτρέπουν την επισύναψη αποδεικτικών στοιχείων σε αυτήν. Κατά συνέπεια, ούτε το επιληφθέν της διαδικασίας αυτής εθνικό δικαστήριο είχε τη νομική και τεχνική δυνατότητα να ζητήσει την προσκόμιση των δανειακών συμβάσεων από την τράπεζα. Το δικαστήριο αυτό εξέδωσε δύο διαταγές πληρωμής, κατά των οποίων δεν ασκήθηκε ανακοπή από τον δανειολήπτη και, ως εκ τούτου, κατέστησαν τελεσίδικες. Εκτελεστήριος τύπος περιήφθη στις εν λόγω διαταγές πληρωμής και, βάσει των εκτελεστών τίτλων που εκδόθηκαν κατ' αυτόν τον τρόπο, κινήθηκε διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης κατά του οφειλέτη (δανειολήπτη), βάσει της οποίας ο δικαστικός επιμελητής κατάσχεσε ακίνητο του οφειλέτη.

- 11 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, οι δανειακές συμβάσεις υποβλήθηκαν από την τράπεζα στο δικαστήριο μόνο στο πλαίσιο της υπό κρίση διαδικασίας και, ως εκ τούτου, το περιεχόμενό τους ουδέποτε είχε προηγουμένως αποτελέσει αντικείμενο δικαστικού ελέγχου. Το αιτούν δικαστήριο, έχοντας λάβει γνώση του περιεχομένου των συμβάσεων αυτών, αποφάνθηκε ότι υπήρχε βάσιμος φόβος ότι οι ρήτρες μετατροπής που περιέχονταν στις συμβάσεις συνιστούν καταχρηστικές συμβατικές ρήτρες, όπου εξ αυτών των λόγων οι συμβάσεις δεν μπορούν να εκτελεστούν, οπότε θα πρέπει να κηρυχθούν άκυρες και, κατά συνέπεια, βάσει αυτών η τράπεζα δεν μπορεί να ζητήσει από τον οφειλέτη την ικανοποίηση καμίας απαίτησης. Εντούτοις, οι εθνικές δικονομικές διατάξεις εμποδίζουν το αιτούν δικαστήριο να συναγάγει κάθε πρακτική συνέπεια από τα ενδεχόμενα αυτά συμπεράσματα. Συγκεκριμένα, οι εν λόγω διατάξεις προβλέπουν ότι τελεσίδικη απόφαση, συμπεριλαμβανομένης της διαταγής πληρωμής που εκδόθηκε κατά την ηλεκτρονική διαδικασία διαταγής πληρωμής, δεσμεύουν όλα τα δικαστήρια (άρθρο 365, παράγραφος 1, του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας) και, επιπλέον, ότι η εξέταση της νομιμότητας της απαίτησης που καλύπτεται από τον εκτελεστό τίτλο είναι απαράδεκτη (άρθρο 804, παράγραφος 1, του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας), ήτοι στην περίπτωση αυτή από την τελεσίδικη διαταγή πληρωμής, η οποία έχει περιιαφθεί τον εκτελεστήριο τύπο.
- 12 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει, επιπλέον, ότι στην περίπτωση που ο δανειολήπτης δεν άσκησε ανακοπή κατά των διαταγών πληρωμής, δεν διαθέτει πλέον κανένα ένδικο βοήθημα και μέσο με το οποίο να μπορεί στην πράξη να αμφισβητήσει τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τις διαταγές πληρωμής που γεννούν δικαιώματα απορρέοντα από συμβάσεις περιέχουσες καταχρηστικές ρήτρες.
- 13 Σε σχέση με τα ανωτέρω, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται εάν η εν λόγω δικονομική κατάσταση αντιβαίνει στα άρθρα 6, παράγραφος 1 και 7, παράγραφος

1, της οδηγίας 93/13 ή στην αρχή της αποτελεσματικότητας. Το Δικαστήριο έχει επανειλημμένα κρίνει ότι τα εθνικά δικαστήρια οφείλουν να ελέγχουν αυτεπαγγέλτως την ύπαρξη καταχρηστικών ρητρών σε συμβάσεις με καταναλωτές, ενώ, αναμφίβολα, η υλοποίηση της υποχρέωσης αυτής δεν είναι δυνατή στο πλαίσιο ηλεκτρονικής διαδικασίας για την έκδοση διαταγής πληρωμής, κατά την οποία το δικαστήριο δεν έχει καμία δυνατότητα συλλογής και ανάλυσης αποδεικτικών στοιχείων (άρθρο 505³², παράγραφος 1, του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας), ενώ βασίζεται αποκλειστικά στο περιεχόμενο της αγωγής και στις δηλώσεις του ενάγοντος, ο οποίος έχει σαφές συμφέρον να σιωπά αναφορικά με τυχόν αμφισβητήσιμες συμβατικές ρήτρες. Είναι αληθές ότι ο δικαστικός έλεγχος των δανειακών συμβάσεων που συνήψαν τα μέρη είναι δυνατός αν ο δανειολήπτης ασκήσει ανακοπή κατά της διαταγής πληρωμής (όπου θα εξετάζοταν από άλλο κατά τόπον και καθ' ύλην αρμόδιο δικαστήριο που επιλαμβάνεται της τακτικής πολιτικής διαδικασίας και, επομένως, μεταξύ άλλων, θα συλλέγονταν και θα αναλύονταν τα αποδεικτικά στοιχεία), τούτο όμως δεν συνέβη εν προκειμένω. Συγκεκριμένα, ο δανειολήπτης υιοθέτησε παθητική στάση, η οποία απαντά συχνά στην περίπτωση προσώπων με σημαντικά χρέη. Παράλληλα, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι τα εθνικά δικαστήρια οφείλουν να εξετάζουν αυτεπαγγέλτως τις συμβάσεις υπό το πρίσμα της των καταχρηστικών ρητρών και, επομένως, ακόμη και όταν οι συμβαλλόμενοι δεν αναλαμβάνουν σχετική πρωτοβουλία. Επομένως, η παθητική στάση του καταναλωτή δεν δικαιολογεί, εν προκειμένω, την απαλλαγή του δικαστηρίου από την υποχρέωση αυτεπάγγελτης εξέτασης της ύπαρξης τυχόν συμβατικών καταχρηστικών ρητρών.

- 14 Κατόπιν τούτων το αιτούν δικαστήριο διερωτάται εάν η περίπτωση όπου το εθνικό δικαστήριο της ουσίας δεν ανέλυσε εκ των προτέρων το ζήτημα εάν περιλαμβάνονται στη σύμβαση καταχρηστικές ρήτρες, μπορεί να δικαιολογήσει την παραβίαση της απορρέουσας από τα άρθρα 365, παράγραφος 1, του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και 804, παράγραφος 1, του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αρχής της δέσμευσης του ελεγχοντος τη διαδικασία εκτέλεσης δικαστηρίου από τελεσίδικη απόφαση που αποτελεί εκτελεστό τίτλο. Ο λόγος της παρέκκλισης από τους ανωτέρω κανόνες θα μπορούσε να καθορίζεται από διατάξεις του δικαίου της Ένωσης. Σε αντίθετη περίπτωση, θα μπορούσε να προκύψει η εκπλειστηρίαση του ακινήτου του δανειολήπτη από δικαστικό επιμελητή και τα χρήματα εκ της εκτέλεσης θα μεταβιβάζονταν στην τράπεζα της οποίας η απαίτηση απορρέει από συμβάσεις που περιέχουν καταχρηστικές ρήτρες. Επομένως, ο καταναλωτής θα υποστεί σημαντική ζημία λόγω της ικανοποίησης των απαιτήσεων από δανειακές συμβάσεις που περιέχουν καταχρηστικές ρήτρες. Η κατάσταση αυτή φαίνεται όχι μόνο να είναι αντίθετη προς τις διατάξεις της οδηγίας 93/13, αλλά και αντίθετη προς την αρχή της αποτελεσματικότητας και τους σκοπούς του άρθρου 169, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και του άρθρου 38 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.
- 15 Το αιτούν δικαστήριο θεωρεί ότι το Δικαστήριο πρέπει να δώσει καταφατική απάντηση στο πρώτο ερώτημα. Ειδικότερα, οι διατάξεις της οδηγίας 93/13 επιβάλλουν επιτακτικώς στον εθνικό δικαστή την υποχρέωση να ελέγχει

αυτεπαγγέλτως τη σύμβαση που συνήψαν οι συμβαλλόμενοι προκειμένου να κρίνει αν η σύμβαση αυτή περιέχει καταχρηστικές ρήτρες. Μολονότι ο έλεγχος αυτός έπρεπε να πραγματοποιηθεί στη δικαστική διαδικασία της ουσίας, εντούτοις αν αυτός δεν διενεργηθεί (ιδίως σε περίπτωση που το επιληφθέν δεν έχει τη νομική και τεχνική δυνατότητα να διενεργήσει τον έλεγχο αυτό), η υποχρέωση αυτή βαρύνει τον δικαστή που ελέγχει τη διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης βάσει εκτελεστού τίτλου, υπό τη μορφή τελεσίδικης διαταγής πληρωμής η οποία έχει καταστεί εκτελεστή. Καταρχήν, οι τελεσίδικες δικαστικές αποφάσεις δεν πρέπει να προσβάλλονται, τούτο, όμως, δεν αποκλείει τη δυνατότητα να γίνονται δεκτές εξαιρέσεις από τον κανόνα αυτόν, οι οποίες δικαιολογούνται από ειδικές περιστάσεις, περιλαμβανομένης της ανάγκης να διενεργηθεί ο προαναφερόμενος έλεγχος της σύμβασης.

- 16 Όσον αφορά το δεύτερο ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι σε περίπτωση που γίνει δεκτό ότι στην υπό κρίση περίπτωση το δικαστήριο που ελέγχει τη διαδικασία εκτέλεσης μπορεί να ελέγξει και την ύπαρξη καταχρηστικών ρητρών στις συναφθείσες με τον καταναλωτή συμβάσεις, η σχετική ανάλυση κρίνεται απαραίτητη. Εν προκειμένω, όμως, ο οφειλέτης εξακολουθεί να τηρεί παθητική στάση, δεν προβαίνει σε καμία δικονομική ενέργεια, δεν υποβάλλει κανένα αίτημα, δεν παρέχει καμία εξήγηση ή δεν παραλαμβάνει καν τη σχετική αλληλογραφία, κάτι το οποίο, όπως ήδη επισημάνθηκε, αποτελεί τυπική συμπεριφορά προσώπων με σημαντικά χρέη. Επομένως, με πιθανότητα που αγγίζει τα όρια της βεβαιότητας το αιτούν δικαστήριο δεν θα είναι σε θέση να υποβάλει ερωτήσεις στον δανειολήπτη ή ακόμη και να παραλάβει έγγραφες εξηγήσεις από αυτόν. Η κατάσταση αυτή είναι προβληματική στον βαθμό που το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13 προβλέπει ότι ο καταχρηστικός χαρακτήρας μιας συμβατικής ρήτρας κρίνεται αφού ληφθούν υπόψη οι περιστάσεις που περιέβαλαν την εν λόγω σύμβαση. Πάντως, αν η ακρόαση του ίδιου του δανειολήπτη δεν είναι δυνατή, είναι, κατ' αρχήν, αδύνατο να διαπιστωθούν και οι περιστάσεις υπό τις οποίες συνήφθη η σύμβαση.
- 17 Ωστόσο, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται εάν οι διατάξεις της οδηγίας 93/13 καθιστούν δυνατή την αντιμετώπιση του ανωτέρω προβλήματος με τη χρήση εθνικών μέσων για την προστασία των καταναλωτών, όπως η επέκταση των αποτελεσμάτων των αποφάσεων του Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (δικαιοδοτικού οργάνου αρμοδίου επί διαφορών ανταγωνισμού και προστασίας των καταναλωτών) του άρθρου 479⁴³ του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Η εν λόγω διάταξη προβλέπει ότι η τελεσίδικη απόφαση παράγει αποτελέσματα έναντι τρίτων από της καταχώρισεως της περιλαμβανομένης σε γενικούς όρους συναλλαγών καταχρηστικής ρήτρας στο μητρώο.
- 18 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει συναφώς ότι τα άρθρα 7, παράγραφος 2 και 8 της οδηγίας 93/13, σε αντίθεση με τις προηγούμενες διατάξεις της εν λόγω οδηγίας, δεν έχουν χαρακτήρα διατάξεων αναγκαστικού δικαίου. Συγκεκριμένα τα κράτη μέλη δεν έχουν υποχρέωση θέσπισης διατάξεων για τον χαρακτηρισμό των ρητρών γενικών όρων ως παράνομων, κατά το άρθρο 7, παράγραφος 2, της

οδηγίας 93/13. Ωστόσο, κατά το αιτούν δικαστήριο, εφόσον το κράτος μέλος αποφασίσει να θεσπίσει τέτοιου είδους διαδικασίες, αυτές δεν θα πρέπει να είναι εντελώς αυθαίρετες. Δεδομένου ότι με τη διαδικασία αυτή επιδιώκεται η επίτευξη των σκοπών της οδηγίας 93/13, θα πρέπει πληροί και τις απαιτήσεις των λοιπών διατάξεων της οδηγίας, μεταξύ των οποίων και του άρθρου 7, παράγραφος 1, στο οποίο, ωστόσο, το άρθρο 7, παράγραφος 2 δεν παραπέμπει ευθέως. Επιπλέον, η διαδικασία κήρυξης των ρητρών γενικών όρων ως παράνομων και τα αποτελέσματα της εκδοθείσας κατά την εν λόγω διαδικασία απόφασης θα πρέπει να είναι σύμφωνα με τις αρχές της αποτελεσματικότητας, της αναλογικότητας και της ασφάλειας δικαίου.

19 Το αιτούν δικαστήριο σημειώνει ότι οι ρήτρες που πρέπει να εξετασθούν προκειμένου να διαπιστωθεί αν είναι καταχρηστικές έχουν ως εξής:

- Το δάνειο εξοφλείται σε πολωνικά ζλότι βάσει της τιμής αγοράς του συνδεδεμένου με το δάνειο αλλοδαπού νομίσματος στον πίνακα τραπεζικών επιτοκίων, η οποία ίσχυε κατά την ημέρα σύναψης της δανειακής σύμβασης (άρθρο 1, παράγραφος 2, της σύμβασης της 9ης Ιανουαρίου 2006).

- Το δάνειο εξοφλείται σε πολωνικά ζλότι βάσει της τιμής αγοράς του συνδεδεμένου με το δάνειο αλλοδαπού νομίσματος στον πίνακα τραπεζικών επιτοκίων, η οποία ίσχυε κατά την ημέρα σύναψης της δανειακής σύμβασης (άρθρο 1, παράγραφος 2, της σύμβασης της 13ης Μαΐου 2008).

- Η πληρωμή του συνόλου των οφειλών που απορρέουν από την παρούσα σύμβαση θα πραγματοποιηθεί σε πολωνικά ζλότι. Το ποσό της οφειλής καθορίζεται από το ισοδύναμο της απαιτούμενης εξόφλησης στο συνδεδεμένο αλλοδαπό νόμισμα, κατόπιν μετατροπής βάσει της τιμής πώλησής του η οποία περιλαμβάνεται στον πίνακα τραπεζικών επιτοκίων και ισχύει κατά την ημερομηνία έναρξης καταβολής των οφειλών στην τράπεζα (άρθρο 5, παράγραφος 1, της σύμβασης της 9ης Ιανουαρίου 2006).

- Η πληρωμή του συνόλου των οφειλών που απορρέουν από την παρούσα σύμβαση θα πραγματοποιηθεί σε πολωνικά ζλότι. Το ποσό της οφειλής καθορίζεται από το ισοδύναμο της απαιτούμενης εξόφλησης στο συνδεδεμένο αλλοδαπό νόμισμα, κατόπιν μετατροπής βάσει της τιμής πώλησής του η οποία περιλαμβάνεται στον πίνακα τραπεζικών επιτοκίων της Getin Bank S.A. την ημερομηνία έναρξης καταβολής των οφειλών στην τράπεζα (άρθρο 4, παράγραφος 1, της σύμβασης της 13ης Μαΐου 2008).

20 Αντιθέτως, στο μητρώο των ρητρών γενικών όρων που έχουν κριθεί παράνομες περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, οι κάτωθι:

- Το δάνειο συνδέεται με CHF/USD/EUR, κατόπιν μετατροπής σε ποσό καταβαλλόμενο με βάση την τιμή αγοράς CHF/USD/EUR σύμφωνα με τον Πίνακα Τραπεζικών Επιτοκίων που ισχύει στην Bank Millennium κατά την ημερομηνία αποδέσμευσης του δανείου ή της δόσης (διάταξη 3178, καταχώριση σχετικά με την Bank Millennium S.A.).

- Στην περίπτωση δανείου συνδεδεμένου με την αξία ξένου νομίσματος, το ποσό των δόσεων υπολογίζεται βάσει της τιμής πώλησης συναλλάγματος που ισχύει για την Τράπεζα βάσει του Πίνακα Τραπεζικών Επιτοκίων κατά την ημέρα της αποπληρωμής (διάταξη 3179, καταχώριση σχετικά με την Bank Millennium S.A.).
 - Η μετατροπή του δανείου στο νόμισμα αναπροσαρμογής πραγματοποιείται βάσει της τιμής πώλησης του συγκεκριμένου νομίσματος σύμφωνα με τον πίνακα τραπεζικών επιτοκίων η οποία ισχύει κατά την ημέρα και ώρα αποδέσμευσης του δανείου (διάταξη 7770, καταχώριση σχετικά με την mBank S.A.).
- 21 Η σύγκριση του περιεχομένου των σχετικών συμβατικών ρητρών που χρησιμοποιεί η Getin Bank S.A. με εκείνο των ρητρών άλλων τραπεζών, που είναι καταχωρισμένες στο μητρώο παράνομων ρητρών, οδηγεί στο συμπέρασμα ότι μολοντί χρησιμοποιούνταν από διαφορετικές τράπεζες, εντούτοις ομοιάζουν σημαντικά μεταξύ τους. Η μεγαλύτερη ομοιότητα προκύπτει μεταξύ του άρθρου 5, παράγραφος 1, της σύμβασης της 9ης Ιανουαρίου 2006 και του άρθρου 4, παράγραφος 1, της σύμβασης της 13ης Μαΐου 2008 και της ρήτρας υπ' αριθ. 3179 που καταχωρίστηκε στο μητρώο, καθώς και μεταξύ του άρθρου 1, παράγραφος 2, αμφότερων των συμβάσεων με τις ρήτρες υπ' αριθ. 3178 και 7770 που καταχωρίστηκαν στο μητρώο.
 - 22 Μολοντί το πνεύμα των εν λόγω ρητρών είναι το ίδιο και οι συνέπειες για τους καταναλωτές είναι οι ίδιες, εντούτοις αυτές διατυπώθηκαν με διαφορετικό τρόπο και συντάχθηκαν από διαφορετικές τράπεζες. Ως εκ τούτου, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν οι διατάξεις του δικαίου της Ένωσης επιτρέπουν την επέκταση των αποτελεσμάτων της καταχώρισης ρήτρας στο μητρώο παράνομων ρητρών και σε επαγγελματία ο οποίος δεν ήταν διάδικος στη διαδικασία που κατέληξε στην εν λόγω καταχώριση.
 - 23 Παρόμοιο πρόβλημα έχει αναλυθεί από το Δικαστήριο στην απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2016, C-119/15, Biuro Podróży Partner, στη σκέψη 47 της οποίας έκρινε ότι το άρθρο 6, παράγραφος 1 και το άρθρο 7 της οδηγίας 93/13 σε συνδυασμό με τα άρθρα 1 και 2 της οδηγίας 2009/22, καθώς και υπό το πρίσμα του άρθρου 47 του Χάρτη, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται στο να θεωρείται παράνομη η χρήση ρητρών γενικών όρων, το περιεχόμενο των οποίων είναι ισοδύναμο με εκείνο ρητρών που έχουν κριθεί παράνομες με τελεσίδικη δικαστική απόφαση και έχουν καταχωριστεί σε δημόσιο μητρώο παρανόμων ρητρών γενικών όρων έναντι επαγγελματία ο οποίος δεν είχε συμμετάσχει στη διαδικασία που κατέληξε στην καταχώριση των ρητρών αυτών στο εν λόγω μητρώο, υπό την προϋπόθεση, η διακρίβωση της συνδρομής της οποίας απόκειται στο αιτούν δικαστήριο, ότι ο επαγγελματίας αυτός έχει το δικαίωμα ασκήσεως αποτελεσματικού ενδίκου βοηθήματος, τόσο κατά της αποφάσεως περί διαπιστώσεως της ισοδυναμίας των υπό σύγκριση ρητρών, η οποία έγκειται στο κατά πόσον, λαμβανομένων υπόψη όλων των ειδικών περιστάσεων κάθε υποθέσεως, οι ρήτρες αυτές είναι ουσιαστικώς πανομοιότυπες, ιδίως όσον αφορά τα αποτελέσματα που παράγουν εις βάρος των καταναλωτών, όσο και κατά της

αποφάσεως με την οποία καθορίζεται, κατά περίπτωση, το ύψος του επιβληθέντος προστίμου.

- 24 Λαμβανομένης υπόψη της νομολογίας αυτής του Δικαστηρίου, δεν αποκλείεται τα αποτελέσματα της καταχώρισης στο μητρώο παράνομων ρητρών να ισχύουν για όλους τους επαγγελματίες που χρησιμοποιούν συγκεκριμένη συμβατική ρήτρα και όχι μόνο σε εκείνον που ήταν διάδικος στη δίκη για την κήρυξη της εν λόγω ρήτρας ως παράνομης και την καταχώρισή της στο σχετικό μητρώο. Επιπλέον, το αποτέλεσμα αυτό αφορά κάθε διάταξη «ουσιαστικώς πανομοιότυπη» και όχι κατ' ανάγκη πανομοιότυπη από γλωσσικής άποψης.
- 25 Εντούτοις, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν η ερμηνεία αυτή των διατάξεων του δικαίου της Ένωσης τυγχάνει εφαρμογής σε κάθε ένδικη διαδικασία στην οποία μετέχει επαγγελματίας, συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών στις οποίες ένας από τους διαδίκους είναι καταναλωτής ο οποίος έχει συνάψει σύμβαση με τον οικείο επαγγελματία. Συγκεκριμένα, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι το προδικαστικό ερώτημα στο οποίο απάντησε το Δικαστήριο με την απόφασή της 21ης Δεκεμβρίου 2016 υποβλήθηκε από το Sąd Apelacyjny w Warszawie (εφετείο Βαρσοβίας, Πολωνία) στο πλαίσιο δίκης μεταξύ επαγγελματία και του Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (προέδρου της υπηρεσίας ανταγωνισμού και προστασίας των καταναλωτών), ο οποίος επέβαλε στον επαγγελματία διοικητικό πρόστιμο για την εφαρμογή συμβατικών ρητρών των οποίων το περιεχόμενο αντιστοιχεί σε ρήτρες που έχουν καταχωριστεί στο μητρώο παράνομων ρητρών.
- 26 Επιπλέον, το Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο, Πολωνία) εξέδωσε σε επταμελή σύνθεση στις 20 Νοεμβρίου 2015 την απόφαση III CZP 175/15, σύμφωνα με την οποία η καταχώριση στο μητρώο παράνομων ρητρών δεν ισχύει για άλλους επαγγελματίες, εκτός από εκείνους που μετείχαν στη διαδικασία. Το Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο) δικαιολόγησε το εν λόγω επιχείρημα ως εξής: «Η θέση ότι η απόφαση που δέχεται την αγωγή για τον χαρακτηρισμό γενικών όρων ως παράνομων δεν έχει ισχύ έναντι όλων, αλλά μόνο έναντι του εναγόμενου επαγγελματία, συνάδει με τη διασφάλιση του δικαιώματος ακρόασης. (...) Επιπλέον, ο περιορισμός της τελεσίδικης απόφασης που δέχεται την αγωγή για τον χαρακτηρισμό γενικού όρου ως παράνομου αποκλειστικά έναντι του εναγόμενου επαγγελματία σημαίνει ότι οι δυσμενείς συνέπειες της εν λόγω απόφασης ισχύουν μόνο για όποιον είχε διασφαλιστεί το δικαίωμα ακρόασης. Οι συνέπειες αυτές συνεπάγονται σημαντική παρέμβαση τη νομική σφαίρα του εναγομένου, ο οποίος αναμένει ότι σε κάθε ατομική διαφορά με τη συμμετοχή του το δικαστήριο, που δεσμεύεται από το προδικαστικό αποτέλεσμα της εν λόγω απόφασης, θα πρέπει να χαρακτηρίσει συγκεκριμένη συμβατική ρήτρα ως παράνομη, καθώς και σε περίπτωση χρήσης της εν λόγω ρήτρας από τον εναγόμενο ο Πρόεδρος θα μπορέσει να κινήσει εναντίον του διαδικασία για την παράλειψη τέτοιας πρακτικής, θίγουσας τα συλλογικά συμφέροντα του καταναλωτή, όπως αυτά ορίζονται στο άρθρο 24, παράγραφος 2, σημείο 1, του νόμου για την προστασία του ανταγωνισμού και των καταναλωτών με όλες τις πιθανές συνέπειες. Αν τέτοιου είδους συνέπειες επεκτείνονταν και στους λοιπούς

επιχειρηματίες που δεν μετείχαν στη διαδικασία κατά του εναγομένου, τούτο θα απαιτούσε, ακριβώς λόγω της φύσης και του πεδίου εφαρμογής τους, νομοθετικές και κανονιστικές λύσεις που θα διασφάλιζαν κατά πρόσφορο τρόπο την άσκηση του δικαιώματος ακρόασης.»

- 27 Κατόπιν των ανωτέρω, το αιτούν δικαστήριο διατυπώνει αμφιβολίες ως προς το αν η αρχή που επισημάνθηκε στην απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Ιανουαρίου 2016 ισχύει για όλες τις ένδικες διαδικασίες στις οποίες μετέχουν επαγγελματίες ή μόνον μέρος αυτών. Αν γινόταν δεκτό ότι οι διατάξεις του δικαίου της Ένωσης επιτρέπουν την επέκταση των συνεπειών της καταχώρισης στο μητρώο παράνομων ρητρών έναντι κάθε επαγγελματία και σε κάθε διαδικασία, τούτο θα συνεπαγόταν παρέκκλιση από την αρχή που απορρέει από την απόφαση της 20ης Νοεμβρίου 2015 την οποία είχε εκδώσει το Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο) πριν από ένα και πλέον έτος.
- 28 Το συμπέρασμα αυτό μπορεί να ισχύσει και για την επίλυση της υπό κρίση υπόθεσης. Συγκεκριμένα, εάν διαπιστωθεί ότι το αιτούν δικαστήριο έχει τη δυνατότητα εξέτασης των καταχρηστικών συμβατικών ρητρών στις συμβάσεις του οφειλέτη με την Getin Bank S.A. και ότι για τον χαρακτηρισμό τους ως καταχρηστικών αρκεί μόνον να διαπιστωθεί ότι είναι «ουσιαστικώς πανομοιότυπες» με τις ρήτρες υπ' αριθ. 3178, 3179 και 7770 που έχουν καταχωρηθεί στο μητρώο παράνομων ρητρών, τότε η Getin Noble Bank S.A. δεν έχει νομική βάση για την κίνηση της διαδικασίας εκτέλεσης κατά του οφειλέτη εν προκειμένω και η εν λόγω διαδικασία θα πρέπει να ματαιωθεί από τον δικαστικό επιμελητή.
- 29 Το αιτούν δικαστήριο προτείνει στο Δικαστήριο να δώσει αρνητική απάντηση στο δεύτερο ερώτημα για τους ακόλουθους λόγους. Το μητρώο παράνομων ρητρών αποτελεί ένα από τα πλέον αποτελεσματικά μέσα που αποσκοπούν στην εφαρμογή της προστασίας των καταναλωτών από τις καταχρηστικές συμβατικές ρήτρες. Τούτο δικαιολογεί την ευρύτερη δυνατή χρήση των αποτελεσμάτων των καταχωρίσεων στο μητρώο αυτό. Κάθε καταχώριση στο μητρώο πραγματοποιείται βάσει τελεσίδικης απόφασης του Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (δικαιοδοτικού οργάνου αρμοδίου επί διαφορών ανταγωνισμού και προστασίας των καταναλωτών), εξειδικευμένου δικαστηρίου στον τομέα της προστασίας των καταναλωτών, οι αποφάσεις του οποίου υπόκεινται σε ένδικα μέσα, ενώ οι αποφάσεις που εκδίδονται κατ' έφεση υπόκεινται στον έλεγχο του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) σε περίπτωση αναίρεσης. Επομένως, η μη συμμετοχή συγκεκριμένου επαγγελματία στη διαδικασία κήρυξης ρήτρας ως παράνομης δεν εμποδίζει την εφαρμογή οποιονδήποτε συνεπειών εκ της καταχώρισης στο μητρώο παράνομων ρητρών και έναντι αυτού. Επιπλέον, δεν είναι αναγκαίο μια συμβατική ρήτρα που χρησιμοποιείται από τον επαγγελματία και μια ρήτρα καταχωρισμένη στο μητρώο παράνομων ρητρών να είναι διατυπωμένες κατά τον ίδιο τρόπο από γλωσσικής άποψης, αλλά αντί του εν λόγω καθοριστικού κριτηρίου, η πραγματική έννοια των ρητρών αυτών, ήτοι οι συνέπειες μιας συμβατικής ρήτρας έναντι του καταναλωτή, θα πρέπει να είναι η ίδια. Η εφαρμογή υπέρμετρων περιορισμών στο πεδίο εφαρμογής του μητρώου

παράνομων ρητρών (περιορισμός των αποτελεσμάτων του μόνο στους εμπόρους που ήταν διάδικοι στη διαδικασία ενώπιον του Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów [δικαιοδοτικού οργάνου αρμοδίου επί διαφορών ανταγωνισμού και προστασίας των καταναλωτών], καθώς και στις συμβατικές ρήτρες που ανταποκρίνονταν κατά λέξη στις καταχωρισμένες στο μητρώο ρήτρες) θα είχε ως αποτέλεσμα υπέρμετρη μείωση της προστασίας των καταναλωτών, στην οποία αποσκοπεί το εν λόγω μητρώο. Πράγματι, είναι σύνηθες ένας μεγάλος όμιλος επιχειρήσεων να εφαρμόζει καταχρηστικές ρήτρες που έχουν την ίδια έννοια, αλλά είναι διατυπωμένες με διαφορετικό τρόπο· η εξάλειψη, όμως, των εν λόγω ρητρών από την αγορά θα συνεπαγόταν κάθε φορά την εκκίνηση νέας ένδικης διαδικασίας, κάτι το οποίο δεν είναι στην πράξη εύλογο. Κατά συνέπεια, δεν θα επιτυγχανόνταν οι σκοποί της οδηγίας 93/13.

- 30 Όσον αφορά το αίτημα υπαγωγής στην επείγουσα προδικαστική διαδικασία που υποβλήθηκε από το αιτούν δικαστήριο, το τελευταίο επισημαίνει ότι στην υπό έλεγχο διαδικασία εκτέλεσης ο δικαστικός επιμελητής κατάσχεσε ακίνητο, προέβη σε περιγραφή και εκτίμηση του ακινήτου και δυνάμει σχετικών αιτημάτων των πιστωτών θα διεξαχθεί ηλεκτρονικός πλειστηριασμός του ακινήτου. Συγχρόνως, το αιτούν δικαστήριο διευκρινίζει ότι, κατόπιν της υποβολής των υπό κρίση προδικαστικών ερωτημάτων, η διαδικασία ενώπιον του δικαστηρίου αυτού αναστάλη, όχι όμως και η ίδια η διαδικασία εκτέλεσης, η οποία διεξάγεται από δικαστικό επιμελητή. Η διαδικασία εκτέλεσης αναστέλλεται σε σαφώς καθορισμένες περιπτώσεις και η υποβολή προδικαστικού ερωτήματος δεν συνιστά λόγο αναστολής της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης. Κατόπιν τούτων, η διενέργεια πλειστηριασμού του ακινήτου και η επακόλουθη κατακύρωση, η μεταβίβαση της κυριότητας και η διανομή των ποσών που προέρχονται από την εκτέλεση μπορεί να οδηγήσει σε κατάσταση κατά την οποία, αφενός, ο οφειλέτης θα στερηθεί την ακίνητη περιουσία του και, αφετέρου, ο δανειστής θα λάβει αχρεωστήτως χρηματικά ποσά λόγω της αναγκαστικής εκτέλεσης. Οι επιπτώσεις αυτές μπορεί να είναι δύσκολο να αντιμετωπιστούν ή ακόμη και να είναι μη αναστρέψιμες, ενώ ο καταναλωτής θα μπορούσε στο μέλλον να ασκήσει ενδεχομένως τα δικαιώματά του μέσω αγωγής αποζημίωσης, η οποία, ωστόσο, δεν θα εξασφάλιζε την πλήρη προστασία των δικαιωμάτων του.
- 31 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει, συναφώς, ότι, όπως έκρινε το Δικαστήριο στη σκέψη 57 της απόφασης της 17 Μαΐου 2022, C-600/19, Ibercaja Banco, σε περίπτωση όπως αυτή της υπόθεσης της κύριας δίκης, όπου η διαδικασία εκτέλεσης για την ικανοποίηση ενυπόθηκης απαιτήσεως έχει περατωθεί και τα δικαιώματα κυριότητας επί του ακινήτου έχουν μεταβιβαστεί σε τρίτο, ο δικαστής, είτε ενεργεί αυτεπαγγέλτως είτε κατόπιν αιτήματος του καταναλωτή, δεν μπορεί πλέον να προβεί σε εξέταση της ενδεχόμενης καταχρηστικότητας συμβατικών ρητρών η οποία θα συνεπαγόταν την ακύρωση των πράξεων μεταβίβασης της κυριότητας και να διακυβεύσει την ασφάλεια δικαίου ως προς την ήδη πραγματοποιηθείσα μεταβίβαση της κυριότητας προς τρίτο.